

Προσφώνησις Σεμτέλου, γραφείσα κατ' αὐτάς,
πρὸς τοὺς ἐν Βονωνία σοφοὺς Καθηγητάς.

Παρακληθεῖς τανῦν ὑμᾶς δεόντως προσφωνῆσαι
κί' εἰπεῖν ἡμῖν τὰ δεόντα κί' ἔσθ' ὅτε ἀνομνήσαι,
τὰ μάλα ἐχαλέπαινον πρὸς τοῦτο κατ' ἀρχήν,
τοῦ ἔργου ἠλογιζόμενος τὰ μάλα χαλεπόν,
ἀλλὰ συγγνώμης μάλα γε πειθόμενος τυχεῖν,
στερρῶ ποδί ἐβάδισα πρὸς τοῦτον τὸν σκοπόν.

Καὶ νῦν τῆς προσφωνήσεως ποιῶμαι τὴν ἀρχὴν
καλάμους φέρων ἐν χερσίν καὶ ὄνου σιαγόνα,
καὶ τοῖς θεοῖς εὐχόμενος ἔμοι παρατυχεῖν,
εἰς τουτονὶ τὸν οἶονεῖ δυσφόρητον ἀγῶνα.

Ἡμεῖς μὲν πάντων πρῶτιστοι ἀρξάμενοι σπουδῶν
καὶ ἄτριχες ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων πεφυκότες
καὶ πάσαν ἄλλην μέριμναν τιθέντες ἐκποδῶν
καὶ ἀγνοοῦντες, ὡς φασί, τὸ πῶς γεννοῦν ἡκότταίς,
διδάσκομεν νυχθήμερον πρὸς τάχθη τῆς ἀρούρης
Σουπῖνα καὶ Γεροῦνδια, τὸ Μπούρις καὶ Σεκούρις.

Οὐκ ἦσσαν ὁμῶς λέγομεν τοῖς μέτρων ἀμοιροῦσι.
Γλυκῶνιᾶ τε Μολοσσούς κί' ἔσθ' ὅτε Χωλιάμβους,
καὶ τῆ σοφία χρώμενοι τῆ συμπαραμαρτούση
τὸν ζῆλον ὑπεκκαίμεν τῶν πάντων πρὸς θριάμβους.

Ἐκτισται δ' Ἀκαδήμεια τοῦ Σίνα γαυριῶσα
κί' Ἀπόλλων ἐπ' αὐτῆς γυμνός καὶ τῆς σοφίας κόρη,
τὴν τοῦ θεοῦ εὐμέλειαν ἀναίδην καθορῶσα,
προτείνουσα δὲ πάγχρυσον ἀσπίδα τε καὶ δόρυ.
Καὶ λίθος δ' ἐνεστὶν ἀργός καὶ κῆπος εὐθαλής,
ἀλλ' ἔστι κί' οὐρητήριον ἐγγύθι τῆς Βουλῆς.

Καὶ Πρυτανεῖα ἴδρυται καὶ πάμπολλαι Σχολαί
καὶ διδασκάλων εὐκλεῶν μεγάλαι κεφαλαί,
κατέρχεται δ' ἐξ οὐρανοῦ ἀόρατόν τι φῶς,
πᾶς δ' ἐν Ἀθήναις κέκληται καὶ φύεται σοφός,
ὅς δὲ οὐ λέγεται σοφός οὐ δύναται βιώσειν,
καὶ πλείω εἰ προσκτήσειε τῶν ἄλλων οὗτος γνῶσιν.

Οὐκ ἂν τις εὔροι ἐν ἡμῖν ἀνθρώπους ἠλιθίους,
ἔστι δ' ἰδεῖν πολλοὺς σοφοὺς καθεύδοντας ὀρθίους,
καὶ οὕτως πῶς διδάσκοντας τοὺς ἀμαθεῖς τὰ φῶτα,
καὶ διδασκάλους ἔχοντας στρουθοκαμήλου νῶτα.

Οὐ δυνατόν εἶρεῖν κακοὺς τὴν ὄψιν διδασκάλους,
οἱ πάντες γὰρ μετέχουσι Μιστριωτείου κάλλους,
οὐδ' ἂν ἀκούσοι πώποτε τερθρείας τε καὶ λήρους,
ἀλλ' ὄψει ἀπαξάπαντας προέχοντας ἐν πᾶσι,

χ' εὐρήσει σχόλια πολλὰ καὶ γνώμας εἰς παπύρους,
οὓς περ εὐρῶς κατέφαγε καὶ κόνις ἐπιπάσσει.

Καὶ θεολόγων κτώμεθα περιφανεῖς Σχολάς,
ἀλλὰ καὶ ρήτορες εἰσιν, ἐν οἷς καὶ Δαμαλάς,
δς τῶν ἀγγέλων ἐν παντὶ τὸ γένος διακρίνει,
πλὴν καὶ Παυλίδης ἔσθ' ἡμῖν, ὀρνίθων τρέφων σμήνην,
κί' ἐγκατασπείρων θρίδακας ἄμφω τῷ χεῖρε μόνος
καὶ τῶν ὀρνίθων τὰ ὠὰ ὠνούμενος εὐώνως.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πάμπολλοι εἰσὶν οἱ δικηγόροι,
ἐν οἷς Κρασσᾶς τε καὶ Κωστής, τὰ μάλιστα προγᾶστωρ,
καὶ ἄλλοι τοῦ Ἀσκληπιοῦ γενναῖοι δορυφόροι,
οὓς δαίμων τις πρὸς ἐριδας ὑποκινεῖ ἀλάστωρ,
καὶ γράφουσι διατριβάς, λακτίζοντες ἀλλήλους,
κί' ἀλλήλοις ἐγκολάπτοντες κί' ἐντρίβοντες κονδύλους.

Τοιγάρτοι οὖν ἐσθίοντες παντοπωλῶν ἀφύας
οὐποθ' ἡμεῖς παύομεθα περδόμενοι σοφίας,
δς ἔ' ἂν ὀρέγηται σπουδῆς καὶ δόξης καὶ τιμῶν
γενέσθω οὗτος ὀπαδὸς καὶ μαθητῆς ἡμῶν.

Ἔστι δὲ Κόντος ἀμαθῆς, τὰ μάλα βαθυπώγων,
εἰς τοῦτον δὲ ἀνέθεντο προσφώνησιν ποιήσειν,
ἀλλ' ὁ γεννάδας ἀγνοεῖ τὸν τῶν ἀρχαίων λόγον,
αἱ τρίχες γὰρ ἐρρόφησαν καὶ νόον τε καὶ κρίσιν.
Ἐγὼ δ' ὁ φέρων ὄνομα κί' ἐπώνυμον Σπανοῦ
ἐμπίμπλαμαι μαθήσεως καὶ γνώσεως καὶ νοῦ.

Σπανὸς μὲν, ἄνδρες, πέφυκα, οὐ μὴν γε καὶ ὠραῖος,
οὐδὲ βαρύνει με ποσῶς ὁ φόρτος τῶν τριχῶν,
οὐδὲ προσδέομαι κἀγὼ ξυροῦ τε καὶ κουρέως,
ἃ τε σμικρὰς τριχώσεως μηδέποτε λαχῶν.

Καὶ Ἀντιγόνην γέγραφα καλλίστην εἰς τὸ εἶδος,
ἐντρυφήμα γραμματικῶν καὶ ζεῖδωρον τροφήν,
καὶ ἄλλα δὲ γεγράφομαι ὡς ἔχω δι' ἐλπίδος,
οὐ μέντοι καὶ γραμματικὴν ἐξέδωκα σοφήν,
μεστὴν τε καὶ ἀνάπλεον Λατινικῶν παντοίων,
καὶ ταύτης τῆς γραμματικῆς οὐ γέγραπται βελτίων.

Ταῦτα ποιῶμαι, πρὸς σπουδὴν τῶν ἐπιγιγνομένων,
ἐφ' ᾧ γε πάνυ ἐπαινος προσήκει μοι καλός,
καὶ τὸν Σουρῆ ἀπέριψα μετὰ πολλῶν ἐπαίνων,
τοιγάρτοι τὸν χωλίαμβον οὐκ οἶδε παντελῶς.

Ἔστι δὲ οὗτος ὁ Σουρῆς Ναζαρηνὸς τὸ εἶδος,
οὐδὲ σμικρὰς μαθήσεως καὶ μέτρων ἐγκρατῆς,
ἀδόλεσχός τε φλήναφος, γραφεὺς ἐφημερίδος,
καὶ δὴ, ὡς ἔμοιγε δοκεῖ, τριόδων ποιητῆς,
βαττολογῶν ἐφ' ᾧ μὴ δεῖ, λαλῶν καὶ γράφων χύδην,
τὸ μέτρον δ' οὐ δυνάμενος τῆ λέξει ἀποδίδειν.

Καὶ φέρεται ὡς φέρεται τοῦ λόγου ἡ φορὰ
καὶ γέγραφεν ὀνόματα τὰ μάλα ρυπαρά,
ἄπερ οὐκ οἶμαι πρόσφορον καὶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν,
δοκεῖ μοι δὲ ὡς κράτιστον τηρῆσαι σιωπῆν,
τάλια ἐνὶ νόμινα ἐτ νὸς μαλεντικούντουρ
ἐτ Ἐουρόπε Γκρέτσιαιμ ἱμόντιτσε μινούντουρ.

Τοιαύτην οὖν προσφώνησιν ὑμῖν προσηνεγκάμην
καὶ νῦν ὀρέγω πρὸς ὑμᾶς τὴν δεξιὰν παλάμην,
δς δ' ἂν ὑμῶν τὰ ρήματα προέλθῃται αὐτὰ
περιφανῆς ἐν γράμμασι τὸν βίον τελευτᾶ,
οὐδ' ἐπιλάθεται αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἱστορία...
Εἶπον...

Σεμέτελος ὁ σοφὸς καὶ ἡ Σπανομαρία.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἐτοῦ Μιχαὴλ Κατσιμπαλη περίφημα καπέλλα
γιὰ τὸ κεφάλι καθενός, ποὺ εἶναι μία τρέλλα.
Ἐγέμισε τὸ μαγαζὶ μὲ καλοκαιρινά,
σκερτσόζα, πολυποίκιλα, καὶ μάλιστα ἴφθηνά.
Λοιπὸν εἰς τοῦ Κατσιμπαλη ἐμβάτε, παροδῖται,
εἰν' ἄλλο πρᾶγμα νὰ σὰς ἴπῳ καὶ ἄλλο νὰ τὰ ἴδητε.

★

Ξενοδοχεῖον νέον, τοῦπίκλην Ἀναμνήσεις
ἐκεῖ ἴστην Μουνοχίαν τοῦ Πειραιῶς κοντὰ,
ποὺ δὲν εὐρίσκεῖς λόγους πολλοὺς νὰ τὸ ὑμνήσης,
κί' ἄς τρέξῃ ὁ καθένας μὲ τσέπη ποὺ βροντᾶ.
Πλὴν φέρομεν εἰς γνώσιν παντὸς κοιλιοδούλου
πὼς τὸ Ξενοδοχεῖον τὸ ἀγὲι καὶ τὸ φέρει
ἡ χεὶρ τοῦ Πετροχειλοῦ καὶ τοῦ Ἀργυροπούλου,
ποὺ εἶναι ξενοδόχοι χωρὶς νὰ ἔχουν ταῖρι.

★

Βιβλίον ἐξεδόθη ὑπὸ Κρητὸς Βαρδίδη
μὲ ἄθλους τοῦ μεγάλου Κρητὸς Δασκαλογιάννη,
πολύπειρον δὲ ἄνδρα ἢ συγγραφή προδίδει,
ὅπου μὲ λόγους μόνον τῆς ὥραις του δὲν χάνει.
Καὶ εἶναι τὸ τραγοῦδι πολὺ σημαντικὸν
διὰ τὸν γλωσσολόγον καὶ τὸν ἱστορικόν.

★

Ἐτοῦ Ζαχαροπλαστεῖον Βαλσάμη τοῦ Θωμᾶ,
ποὺ τοὺς ζαχαροπλάστας κατ' ἐξοχὴν τιμᾶ,
κάτω τοῦ Ἰπουργεῖου τοῦ τῆς Δικαιοσύνης
ἐκεῖ στιγμὰς ὀλίγας θὰ εὕρῃς εὐφροσύνης,
ἐκεῖ θὰ ἴρῃς τὰ πρῶτα τοῦ κόσμου παγωτά,
καὶ ρούφα κάθε ἡμέρα πέντ' ἔξῃ ἀπ' αὐτά.

Ἄ Ο Ρωμηὸς γνωστὸν σὰς κάνω — πὼς ἴστο σπῆτι μου ἀνέδη,
ἴστην Νεάπολιν ἀπάνω, — κί' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδοχεῖον Ξύδη, — δεῖ ἴστο λάδι, τρεῖς ἴστο ξύδι.

μὲ Χημεῖον, μὲ μιά μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μιά χήρα δίχως ἄνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμμῆ.

Τύποις τοῦ Σταυριανοῦ — τοῦ ἱππέως τοῦ κλεινοῦ.